

Протокол

№

гр. София, 17.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1698** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10:38 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Д. С. Н., редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. К. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - МЛАДШИ АВТОКОНТРОЛЪОР КЪМ ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ - СДВР - редовно уведомен, не изпраща процесуален представител.

СГП – редовно призовани, не изпращат процесуален представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА справка от Гаранционен фонд от 23.04.2026г. ведно с Уведомление по чл. 574 от КЗ и 2 броя справки.

Адв. С.: Да се приемат.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** представените от Гаранционен фонд писмени доказателства, постъпили

на 23.04.2026г.

АДВ. С.: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. С.: Моля да постановите съдебен акт, с който да отмените наложената мярка. Считам, че същата е незаконосъобразна и неправилна.

На първо място, уведомление от Гаранционния фонд, в което да има надлежно връчване на собственика на МПС относно прекратената „Гражданска отговорност“. Няма обратна разписка или друго доказателство или друг начин за връчване, при което собственика да е узнал това обстоятелство. Ноторно известно е, че този информационен център не е публичен, т.е. без собственика или друго управляващо МПС лице да бъде уведомено за този факт, той няма как да разбере за това нещо.

На следващо място, налице е обилна съдебна практика на съдилищата в страната, включително на АССГ, в т.ч. и заменителни постановления по тълкувателно дело 2 от 05.04.2023г. на ВКС и ВАС по тълкувателно дело Д №3/2022г., ще предоставя съдебните актове за сведение.

На следващо място, в заповедта липсва изрично препращане коя разпоредба е нарушена, тъй като в новата разпоредба т. 3, б. „з“/„г.“ са посочени препращания. Нямаме изрично определени нарушения, както са другите административни актове по т. „а“ до „ж“ вкл. Т.е. липсва квалификация на деянието. Освен това, чл. 141, ал. 1, пр. 1 в заповедта не е визирано като нарушение именно в чл. 171, т. 3, б. „з“/„г.“, което е наложено в случая. Освен това, ние имаме установени в заповедта факти, но нямаме квалификация, което е съществено.

На следващо място, по делото не са ангажирани доказателства във връзка с това, че служебно прекратената регистрация от Сектор „Пътна полиция“ не е доведена до знанието на собственика. Да, имаме законодателно изменение за отпадане на задължителното уведомяване от Сектор „Пътна полиция“, но преди да имаме нанасяне в тази автоматизирана информационна система за регистрациите, имаме издаване на индивидуален административен акт на лицето. Този индивидуален административен акт предшества именно това отбелязване. Т.е. имаме един акт по смисъла на чл. 21, ал. 2 от АПК, който също подлежи на обжалване, независимо от това, че ЗДвП и Наредба №I-45/24.03.2000г. нямаме изрично такава възможност, по смисъла на чл. 120, ал. 1 от Конституцията такава съдебна защита следва да бъде дадена на жалбоподателя, защото чисто житейски се намира в ситуация, при която един държавен орган засяга твои права и интереси, но няма съобщение по никакъв начин и извън ти се озоваваш на пътя, едва ли не като нарушител, без да знаеш за това нещо. Мисля, че и заради това имам образувано конституционно дело в тази насока.

На следващо място, целта на закона считам, че не спазена, тъй като нарушението в извършено на 22.01.2026г. от доверителката ми, около 19:00 ч. Още на следващия ден имаме заплатена застраховка сключване. Т.е. правонарушението е отстранено в първия възможен момент. Нямаме съображения към съда, че ПАМ-ове не са наказания, а преустановяване на нарушения. Ние имаме преустановено нарушение веднага след издаването на ПАМ. В този смисъл, към момента ние имаме един индивидуален административен акт, който е лишен от всякаква логика. По отношение на чл. 143 - да, в него няма задължение за уведомяване. Т.е. в закона това задължение отпадна, но чл. 18в, ал. 2, вр.ал. 1, т.8 от Наредба №I-45/24.03.2000г. имаме такава задължение. Т.е. то не е отпаднало, независимо, че то е в наредба. В този смисъл са нашите възражения.

Моля, в случай, че отмените заповедта, да осъдите СДВР да заплати сторените разноси за адвокатско възнаграждение, предоставил съм безплатна адвокатска помощ. Предоставил съм договор и пълномощно. Моля, в случай че я отмените, да ми бъде присъдено възнаграждение в минимален размер съгласно чл. 8, ал. 2, т.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, както и заплатената държавна такса от страна на доверителката ми. Същата е в размер на 10,00 лева, с еурова равностойност 5,11 евро. Представям съдебна практика в тази насока.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:46 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: